

den selvangivne indkomst efter § 28 kan dog ikke overstige de samlede afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesbeløb.

Afskrivninger, som er bundet til det enkelte år, og som fortabes, hvis de ikke foretages i det pågældende år, kan dog ikke begrænses. Derudover kan afskrivninger kun begrænses inden for den del af afskrivningen, der for driftsmidler overstiger 10 pct. af saldo værdien, og som for bygninger og særlige installationer i disse overstiger 2 pct. af anskaffelsessummen.

Forhøjelsen af den skattepligtige indkomst efter § 28 betyder ikke, at den skattepligtige fortaber de pågældende afskrivninger m.v. Der sker blot en udsættelse af afskrivningerne m.v., således at de fremtidige afskrivningsmuligheder forøges tilsvarende.«

I samme brev har skatteministeren oplyst, at

skattevæsenet ikke har andet stof om reglens benyttelse end resultatet af en enquete, der blev foranstaltet vedrørende årene 1975 og 1976. Dette resultat optrykkes som bilag til nærværende lovforslag.

Mens skattevæsenet altså er ret uvidende om, hvordan ordningen fungerer, kan fremskridtspartiet fastslå, at reglen nu har virket elendigt og vilkårligt gennem de 7 år. I samme periode har folketinget totalt ødelagt erhvervslivets forhold. Herefter må selv de, der i den dramatiske septemberperiode i 1974 stemte for forslaget, indse, at forudsætningerne herfor totalt har svigtet, og at det eneste rigtige derfor nu er at befri den i forvejen alt for komplicerede danske skattelovgivning også for denne gevækst, som i sine praktiske virkninger først og fremmest føjer skattevæsenets spot til den skade, hvormed den forfejlede rentepolitik har ramt landbrug og mindre bygningshåndværkere.